Не помилилася з вибором.

Я ніколи не думала, ким хочу бути. Не мала на меті якоїсь конкретної професії. Навіть в випускному класі. Завжди вчилась на відмінно, закінчила школу з відзнакою. Потім зробила кілька копій свого атестату та віднесла їх до різних столичних інститутів. Зокрема, і в Інституті масової комунікації. Вступила я того року у всі заклади, куди подала документи. Хоча професії були дуже не схожими між собою.

На факультеті журналістики в Інституті вирішила залишити оригінали. Таким чином обрала майбутню професію журналіста. Не вагалася ані на мить. Швидко минуло літо, а восени треба було йти до вищої школи. Почалось навчання. Познайомилась із одногрупниками. Потім перша сесія. Згадується усе з усмішкою. І конспекти, і друга зміна, коли можна було просто виспатися перед навчанням, і цікаві лекції, де дізнавалась щоразу щось нове... Друзі. Минуло чотири роки. Я ще досі навчаюсь в інституті, поєдную навчання з роботою. Працюю журналістом-телевізійником. На робочому столі лежать деякі конспекти та книжки, те, що давалося на парах в інституті. Ними користуюся. Деякі мої колеги з багаторічним стажем просять ці конспекти, дивляться, читають. Поєднувати навчання в ІМК з роботою не просто, але немає нічого неможливого. Шкода, тільки, що до інституту можна вступати лише після школи. Якось навіть запізно, адже стільки можна взяти. Саме взяти, а не тобі дадуть. Студент, який зацікавився предметом, може поринути у його глибини і на лекціях, і на семінарах, але, особливо, у бібліотеці. І немає нецікавих предметів, немає поганих викладачів. Є просто ледачі студенти. Я також не еталон працелюбності, але дечому, мабуть, навчилася, якщо працюю. Багато дискусій ведеться на тему – чи потрібно журналістові мати журналістську освіту. Скажу лише свою думку, вона не претендує на якусь абсолютність. Журналістська освіта журналісту потрібна. А ще потрібно навчитися головного – жити і будувати стосунки з людьми, що оточують. Цього трохи навчитися можна у школі, але в інституті отримати базову освіту з предмету «життя». І хоча моє навчання ще триває, мені приємно усвідомлювати, що ІМК вплинув на мене та подарував однодумців, знайомих, гарні емоції, цікаві знання, спогади і, що найважливіше, розуміння того, що журналістика – це моє.

Ксенія Дворнікова,
4 курс, ІМК.